

Publicerad 2008-08-28 08:30 av Bevingad

Lars Winnerbäck (jag har väntat på ett regn) är en inspiration när regnet silar ner och ljusen är tända i människors hem. När mörkret tränger sig på. Och allt är så nära, så fruktansvärt nära när det enda jag vill ha är distans.

Sprickorna

Det faller ett regn
mellan mitt hus och ditt
det är flera mil emellan
men ändå är du nära

När mörkret tränger sig på
och allt är så nära
så fruktansvärt nära
när det enda jag vill ha
är distans

Och jag skönjar mina sprickor
medan bitarna faller på plats
nedanför fasaden
jag blundar för allt
det gör så ont att falla

När mörkret faller
och löven blir gula
är ensamheten min trygghet
och någonstans accepterar jag
trots att det bor en
livrädd flicka i mitt bröst

Det finns avstånd mellan oss
kanske en hel epok
men i en annan tidsera
kunde det ha varit vi
det kan vara en tröst

Det skrämmar mig
att jag kan leva utan avbrott
kanske vaknar jag försent
inser att jag då främst
är en samlare
och inte en njutare

Det får mig att rysa
men bara när regnet faller
mellan mitt hus och ditt
trots att det är flera mil emellan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bevingad med Poeter.se id #5601 innehar upphovsrätten